

гарскія по него време джлбоко заспалъ народъ. Впрочемъ това „Възваніе“ или въобще цѣлата Бжлгарска Исторія на Отца Паисія, за пхрви пхтъ смѣло написана, стрѣсенж Бжлгаритѣ и произведе единъ силенъ превратъ или еднѧ нравственнѧ революціж между Бжлгарскія народъ; и хайдушкитѣ „Дружини вѣрни сговорни“ почнаха много дерзостно и самоотверженно да се появяватъ и да кржтосватъ въ Бжлгарскитѣ гори и планини. Монастиритѣ що се намиратъ въ разни мѣста на Бжлгарія и отвждъ и отсамъ Балканъ-тъ, зеха да ставатъ гнѣзда и свжрталища на такивато хайдушки дружини. При това, въ нѣкои Монастири се бѣха учредили единъ видъ малки училища за да се учятъ поне Монаситѣ и нѣкои млади момчета отъ околнитѣ имъ села бжлгарскія языкъ. Черковно-училищнитѣ же Общини, които сжществуваха въ всичитѣ градове и градовеце изъ Бжлгарія, ако и да бѣха поставени подъ вѣдомството и надзоръ-тъ на гржцкитѣ Владици и тѣхнитѣ намѣстници съ име „Икономи,“ зовими, зеха да се посжбуждатъ; и като управители на училищата и черковитѣ; поченаха да се грижатъ за матернія си Бжлгарски языкъ. Отъ своя страна Отець Паисій, неуморимо се трудяше и не преставаше да пробужда Бжлгаритѣ отъ джлбокія имъ сжнь, въ който тѣ бѣха потжнали, и да имъ вдхва любовь кжмъ своя матеренъ Бжлгарски языкъ и чувство за народность; а за да си постигни пд-успѣшно таж цѣль, той распространяваше своята ржкописнѧ Исторіж ако и много тайно, колкото му бѣ възможно пд-много; и то като единъ народенъ проповѣдникъ, той се служяше съ нея като съ единъ священь чудотворенъ кржсть, и неговитѣ пламенни проповѣди стреснаха дѣйствително, ако и до нѣйдѣ, заспалия по него време Бжлгарски народъ. —

Ніе спомѣнжхми пд-горѣ, че Отець Паисій е довжршилъ въ 1762 година своята бжлгарскѧ Исторіж и жж имаше и вардяше въ ржкопись, даваше жж обаче да жж препиши всѣки, който обичяше, но комуто той имаше пжлнѧ довѣренность. По неизвѣстни обстоятелственни причини, Отець Паисій напус-